

50. cíij.

Sobre las dichas
as\los animales
xpo q a toda criatu
un Aristoteles en el
conueniencia y se-
a toda criatura que
tas: sentir con los
la criatura: es que
rusticos y ciudaz
a palabra que dice
palabras del psal
lo mismo paresce
os peces del mar:
igelio mas adelan
palabras suele ser
espondiendo digo
ticias disti. vi. En
issaze la fe agena:
inos\o de la ygle-
pia : no patomar
ubstancial y verda
nel baptismo. E res
l baptismo\y qual
alque es en todos

a Fuentes in mun
dū vniuersum pre
dicare euangelium
omni creature. .
Marc. xvi.

b Omni subiecisti
sub pedibus eius.
&c. Psalm. viii.

c Dominamini in
ipiscibus maris: &c'
volatilibus celi &
vniuersis animali-
bus. Gen. i.

d Qui crediderit
baprizatus &c.
Marci. xvi. cap.

SAPIENTVM DI-
CTA VAFRE ET ACVTIS-
SIME CVM GLOSEMATE.

Aelij Antonij Nebrissensis

nunc denuo recognita &

emendata. de Bruxelles fidei

~~Del Comit. de Benamexi.~~ 1742.

ANTIQUARIAE.

In aedibus Aelij Antonij Nebrissensis.

Anno 1577.

І МУТИПА
СЕКТОР ВЪЛЯВЪТ
Дорицът до с.п. Сентън
афен читатъ афенсъ.
Санти Ратъ н.п. Агустин
Fr. Augustin
мико.

МУТИПА

СЕКТОР ВЪЛЯВЪТ

АГУСТИН

SAPIENTVM DICTA VA
FRE ET ACUTISSIME
CVM GLOSEMATE AELII
Antonij Nebrisensis: nunc denuo
recognita & emendata.

Prologus ad eundem.

Ythagoras ille Sami⁹, pater am
plissime: cuius fuit magnum in
studio sapientiae nomen, cum
Phliunta venisset: interrogatus
a Leonte Phliasiorum tyrano
quem se esse profiteretur: philo
sophus, inquit, sum. Is enim cum videret, alios
eiusdem rei studiosos maxima quadam arrogan
tia sapientie sapientes appellari: quod intelli

Ythagoras, Mnesarchi filius: siue (ut alij pu
tat) Sarmaci. Samius, ex Samo insula Ioniæ atq;
urbe eiusdem nominis, est & alia Samos Thra
ciae. Magnum nomen, quippe qui philosophiam
que dicitur Italica primus instituit. Phliunta,
Phlius.untis. urbs est Sicioniae in Acaia: unde
possessuum est, phliasius. a. um. Cicero. 5. Tusc. vbi de hac Pytha
goræ peregrinatione loquitur: Phliuntis urbis & Phliasij sermo
nis cum Leonte habitu meminit. Idem tamen Cicero in epistolis ad

PROLOGVS.

gebat solam Deum eo nomine censer i debere se non sophon, hoc est sapientem: sed philosophum, id est amatorem sapientiae, honestiori vocabulo praedicauit Omnes igitur, qui ante illum sapientiae studio incubuerunt: sophi, & post illum philosophi appellati sunt. Fuerunt autem ante Pythagoram complures, & habiti sunt sapientes: sed quos Graecia iactat prope omnium consensu fuere septem. Thales Milesius, Solon Salaminius. Chilo Lacedaemonius, Pittacus Mitylenaeus. Bias Priennaeus, Cleobulus Lindius, Periander Corinthius. Coepi sunt autem appellari sapientes: quod cum adolescentes Ionij iactum retis a piscatoribus emissent:

Atticum a Phliunte Phliunitius. a. um. deduxit analogia deceptus, quod ab Opunte Opuntius, a Sipunte Sipuntius dicitur. Sed me inquit, analogia decepit: sed hoc continuo corremus. Apuleius in apologia, vinum inquit Thassium, ius Phliasium. Philosophus, id est, amator sapientiae. Eiusdem rei, id est sapientiae. Honestiori. Val la hoc Pythagoricum ad iactantiam magis pertinere putat, quam ad humilitatem. Incubuerunt, id est, vires atque operas suas dederunt. Fuerunt sapientes, revera. Et habiti sunt, id est, in ea fuerunt aspud alios estimatione & opinione. Omnium consensu id est, nemine (ut aiunt) discrepante. Thales Milesius, de iis infra suis locis dicitur. Adolescentes Ionij, ex Ionia: unde fuit Thales, nam Milctus ciuitas Ioniae est. Iactum retis, id est, id quod ex iactu retis prouenisset.

essetq; inter illos de tripode aureo cum p̄scib⁹
educto exorta contentio: non antea inter eos
conuenit: quam est Delphos missum; respon-
sumq; ab Apolline.

De tripode ex Phœbo quæris Milesia pubes.
Huic tripodē addico, cuius sapiētia prima est
Dant ergo Thaleti, Thales illum alij dat: atq;
alius alij: donec ad Solonem ventum est: qui
Deum esse primum sapientia asserens illum
Delphos misit. Sunt qui Anacharsim Scytā:
Misonem Chenæum: Epimenidē Cretensem
Pherecydem Syrum, inter septē superiores an
numerare velint. & hi quidem omnes appellā-
ti in primis sapientes floruerunt circa olym-
nisset. Tripode aureo, id est tripode mēsa ex auro. Contentio, utrū
adolescentibus an p̄scatoribus cederet. Conuenit, id est concordia
facta est. Delphos, urbem Phocidis ad radicem montis Parnassi, ubi
Apollo responsa dare consuevit: unde Apollo Delphicus dictus.
De tripode: Apollinis responsa semper fuerunt carmine hexame-
tro redditā: quod & in libris Sybillinīs est obseruatum. Pubes Mi-
lesia, id est, o iuuentus Miletii: nam Ionij fuerunt adolescentes & pi-
scatores ut diximus. Addico, id est dijudico. Cuius sapiētia prima,
id est primus in ordine sapiētiae. Deum ipsum Apollinem: in quem
sapientia referebatur. Delphos, ubi Apollinis templum celeberrim-
um fuit: in quo & tripodes Pythonis serpentis corio tecti erant
sacrati. Sunt qui Anacharsim, scilicet Ephorus & Dicearchus, quē

PROLOGVS.

piada quinquagesimam: hoc est, ante salutem Christianam anno circiter sexcentesimo. Phis Iosophiae vero duo principia fuere: alterum, quod ab Anaximandro, alterum, quod a Pythagora, fluxit. Anaxymandri Thales Milesius præceptor fuit, Pythagoræ vero Pherecydes Syrus. Appellatumq; est illud Philosophiæ genus Ionicum, quod Thales fuerit ex Ionia, hoc autem Italicum, quod illius autor Pythagoras in Italia plurimum sit philosophatus. Erit igitur operis nostri liber primus de ijs, admodum in illius vita dicemus. Misonem: hunc pro Periandro ponit. Plato in Protagora. Epimenidem. Leandrius hunc pro Cleobulo ponit. Pherecydem: ut Hermippus. Sed de his suo loco. Olympiada quinquagesimam, hoc est ante salutem Christianam anno circiter sexcentesimo. Nam teste Eusebio Christus prædicare orsus est anno secundo ducetesimæ secundæ olympiadis, qui sunt anni octingenti sex: uniuersq; olympiadi quatuor annis distributis. Deinde sunt autem olympiades ab olympia, qui locus est apud Pisam Elidis urbe in Achaea, ubi totius Græciae consensu: quarto quoque anno ludi olympici celebrabantur: atq; in quinq; illis nominatisissimis ludis, hoc est palestra, cursu, disco, egestibus, pancratio, vietores corona donati olympionice dicti sunt. Philosophiæ. Ad ordinem operis accedit: nam cum superiores undecim homines sensatæ pro loco & tempore sententias suas passim effuderint: scidit se studium in duas scholas suis sectas, Ionicam scilicet & Italicam.

qui proprii sapientes appellantur. Secundus de philosophis Ionicæ philosophiæ. Tertius de Italicæ philosophiæ autoribus, non omnibus quidem: sed de illis tantum, qui antiquitatis maiestatem obtinent.

Nam ab Anaximandro Thaletis Milesij auditore philosophia Ionica incepit: quoniam uterque ciuiis Miletii fuerit: Miletus eutem (ut diximus) ciuitas est Ionie: à Pythagora vero philosophia Italica initium sumpsit: qui relicta patria post lustratam Aegyptum, Syriam, Cretam, Crotonem, in Italiam venit: atque Italii leges dedit. Et cum discipulis trecentis rem publicam adinistravit sub ea forma, quæ à Græcis aristocratia dicitur.

A 4 Thales

DICTA SAPIENTVM.

AELII ANTONII NEBRIS-
SENSIS IN VAFRE DI-

cta sapientum liber primus
incipitur.

THALES MILESIUS.

HALES primus ex numero
septem sapientum patre Examyo
& matre Cleobulina genitus pa-
triā habuit Phoeniciam: postea
vero ciuis Miletī ascriptus est: vi-
xitq; annos nonaginta. Hic cum
perseuerasset cælebs nepotem ex sorore sibi fi-
lium adoptauit.

THales primus, in ordine dignitatis: quoniam reliquis omni-
bus in sapientia est ab Apolline prælatus, nam qui dicu-
tur septem sapientes, contemporanei fuerunt: ut diximus.
Patre Examyo & matre Cleobulina: qui Phœnicum nobilissimi ab
A genore genus ducebant. Patriam Phœniciam: sed postea ex Phœ-
nice profectus in Ioniam ciuis Miletī ascriptus est: quanquam fue-
rint, qui dixerunt, fuisse indigenam nobili genere. Ex administra-
tione deinde reipub. se ad contemplationem rerum naturalium
transtulit. Cælebs, id est non duxisset uxorem, quidam uxorem du-
xisse atque filium istum procreasse putant. Vixitq; annos nonagin-
ta, autore Sofierate: Apollodorus, duodecim octoginta vixisse, scribit.

Duceret

Eius sententiae sunt.

Diceret vxorem, mater suadebat ephebo:

Nondum est tēpus, ait; post modo tēpus erit
instabat rursus, cum iam foret acta iuuētus,

Quid mihi grandæuo est coniuge, dixit; op?

Scitanti cur non natos generauerit inquit,

Me nunquam potuit flectere talis amor,

Et sophiæ studium quidam exprobrauerat illi

Ignaum, quia nil utilitatis habet.

Sydera tunc cæli circunspicit; atq; ab amicis

Diceret vxorem. Laertius, urgenti, inquit, matri ut se matrimonij
vinculis astringeret; adhuc intempestiuum esse dixit, emensa fere
iuentu: cum sibi illa acrius insisteret: iam, inquit, intempestiuum
est. Censet igitur Thales, sapienti vxorem non esse ducendam.

Diceret, id est ut diceret: nam coniunctio plerūq; subirahitur
verbo subiunctivo: ut iuuentalis. Græculus esuriens ad cælū iusseris
ibit, id est si iusseris. Mater: Cleobulina, ut diximus. Ephebo: iam pu-
beri, quoniā Ephebos Græcè est pubes, & Ephebia pubertas. Post
modo: postea, & est compositio ex præpositione & aduerbio: ut
Ouidius. 12. Meta. Postmodo qui rapta longum cum coniuge bellū
attulit. Acta, id est exacta & præterita. Scitanti: Laertius, cum
rogaretur, inquit: cur filios nō procrearet: quod filiorum amore
non teneretur, respondit. Scitanti, id est interroganti: nam scitor.
aris. & scicitor. aris. est querere, ut sciamus. Flectere, id est mo-
uere & inclinare. Et sophie: ex Aristotele. 1. Politicorum, quale,
inquit, est illud Thalis Milesij attributum sibi propter sapientiam.

Et tremere ocoepi cœlo minitante ruinam
 Vaticinata grauē: quodq; hic īā lumine cerno
 Infoelix dulci Ansonia modo pulsa putabam
 Elegisse locum tutum: sedemque quietam
 Inuenisse mihi: si extremis orbis in oris
 Finib; occidiūs paruo hoc cōtentā laterem
 Limite, & Europæ reliquo si terga dedissem. dū
 Multo aliter cessit. zephyri clémentia frustra
 Implorata mihi est, alīū reperisse Philēlphum
 Sum visa, aut alīū hic Lapum: Marsūq; beninū
 Nec non & Vallā, vel tot de vatib; vnum
 Quos peperit latium cōtra mea regna difertos

ciare mihi ingens bellum. Superi dīj celestes. de sede tonantis, id est
 de cœlo. unde tonat Iupiter. qui excuterent. id est excitarent eloquū
 id est, eloquentiam que versabatur in tenebris & luto. Leuarent
 subleuarent que erant confecta. id est foedata situ, id est, squallore.
 & incultura. Ex illo scilicet tempore. Ocoepi. incoepi. Vaticinata
 ruinā in caput meum. quod cerno iam lumine, id est, oculis quod an
 te h. ie timebam. Nam ego infoelix pulsa modo, id est, paulo ante
 à dulci Ansoni. id est Italia: putabam me tuto manere posse in His
 pania. dedissem terga reliquo. id est relique parti Europæ. Multo
 aliter cessit, id est, euenit. Clémentiam zephyri. ventus est qui spis
 rab ab Occidente equinoctiali vbi est Hispania. latine dicitur fau
 nius. qui mitis est & flatu suuīs. sed hic inuenit alium à quo
 ita ex Hispania pellatur sicut ex Italia pulsa est à lipo. Mars
 so. Valla. & quis ille sit narrat. dicitq; genitum esse a Mercurio
 qui

Mercurio genitū referant & Nebride nymphā
Antoni huic nomē qui me sequiturq; fugatq;
Per totā Hesperiā puer hic patriāq; domumq;
Et natale solum linquēs iuuenilia semper
Tēpora cum musis Bachoq; & apollinē triuit
Inueteri Italia: ad quā nūc se contullit omnis
Turba puellarum cyrrha nysaq; relictis.
Hunc postquā virides lauros hederaſq; seſq; ces
Iam meruisse sibi vidit, Saturnia tellus:
Ad patriā antiquā celeri discedere cursu
Iussit, ut infirmo generi succurreret: & me
Hispanis ageret terris, subitoq; fugaret.
Cum p̄mum ad uētare hominē mōestissima ſēſi
Atq; aduersa mihi penit⁹ pia numina cæli
Et terra pelagoq; ſimiliter fera bella parari,

qui Deus ingenij in apotelesmatis astrologiae homines ad varias
artes inclinat. Nebride nymphā. fингit illum genitum ex deo deaq;
nam ut dicit Aristoteles. 7. Ethicorum ex hominibus fiunt dij Pro
pter excellentiam virtutis. Puer hic anno vnde uicesimo in Italiam
profectus est. In veteri Italia, id est, in Latio antiquo. aut illud potius
voluit significare in sermone latino antiquo. Turba puellarum, id
est musarum. Iuuenalis Niades profit mihi vos dixisse puellas.
Lauros & hederas. ex quibus coronabatur poete. Vergilius. inter
victrices hederas tibi serpere lauros. Sequaces, serpentes cum Per
sio dixit. generi infirmo, id est, suis Hispanis. Ageret, expelleret.
Hominem, Antonium. Pia numina, id est, deos cælestes. Bella parari

Tartareae vires subito centriquæ profundi
 Pallentes umbras adii, qua dicitur Astur
 Camasea specu moriens descēdere ad orcum
 Si malus extiterat, nras dum carperet auras.
 Tisiphonē reliqua sc̄q; furens discordia secum
 Eduxit fatuura mihi, populosque per omnes
 Hesperiæ occiduæ sparsit sua semina dextra
 Tabēti, rūdiumquæ animos contraxit ad iram
 Armatus stipes flāmis, nec tela, nec hastæ.
 Ne cprofueret minæ ingētes, strictique paretos
 Inflexus gladii triuiorum, ensesque corusci.
 Post multos variosque met⁹ durcsque labores
 Neque meosque simul vicit stravitq;, nec ultra
 Me sinit has penitus terras habitare potentes.
 Desertos igitur Libyæ zonæque furentis.

contrum me. Quia dicitur astur. locum siue specum describit. qua
 est descensus ad inferos in Asturibus. unde auxilium implorat bar
 baria a discordia. sequitur autem quod vulgus opinatur de Camæ
 sea specu ex horatijs auctoritate qui in poetica arte dicit. aut famæ
 sequere: aut conuenientia finge. ordo est, quia Astur moriens si fuit
 malus dum viueret dicitur descendere ad antrum. Specu Camasea,
 id est, per specum illum. dum carperet auras, id est, dum viueret. di
 cordia fatura mihi eduxit Tisiphonem & alias subaudi sorores
 scilicet Allecto & Megaram. quæ sparsit dextra tabenti, id est, ta
 bifida sua semina scilicet discordiæ per omnes populos Hesperiæ
 occiduæ, id est, occidentalis nam Italia orientalis Hesperia dici pos
 test.

Saxosos mōtes nigi: & vasta æquora Bocchi
Pulsa peto tundesc̄ genas lacerāsque capillos
Hæc effara grauisonitu sœuoque fragore
Aethera peracutis eunuit: atq̄ sub aurās
Eiecta horrētes hūsquā est mihi visa sequentis;
Hæc iibi significo vatum doctissime, ne te
Pœnitēat laborasse intra grata antra sororum
Castalidū post hac quādo hæc te gloria amice
Subsequitur: male culta fugit tua nœta quādo
Barbaries: tot regnā tuis sedoribus ex quo
Ornasti, tua fama quibus volat alia sub astra.

est. Rūdium animos, id est, hominum indoctorum. Ad iram, id est,
belli furorem. Stipes armatus flammis, id est, faces quas furie, ins-
tentant, & quibus hominum corda dicuntur instigare. Nec tela.
ted nulla vis potuit illi resistere, quin me superaret. Arctos vicorū
inflexus, id est, ancones. & est sumptū ex illucenlie: sunt autēanco
enes viarū inflexus. Has terras. Hispaniā. Zonae furentis, feruētis
hoc est torride. Vasta æquord. campos. Bocchi hic rex fuit Mauri-
taniae. Horrētes aurās. aut squallore horridas: aut quas ipsa horri-
dis fecerat. Hæc tibi. epilogus est. Sororum Castalidum, id est, mu-
sarium à fonte Castalio musis sacro. Posthac deinceps & in futu-
rum. male culta pro inculta, ut male sanus pro insanus. Quibus. sus-
doribus.

FINIS.

AELIUS ANTONIVS.
PETRO MARTYRI SVO. S. d.

Vos tibi quos tali reddam pro
carmine versus
Petre meæ laudis iudex & can-
dide martyr,
Cuius ego pluris de mihi carmi-
mina feci

Quam si Mæoniis opibus me Crœsus inaurec-
Arq; Tagus Bethisque meus mihi defluat vni-

Q Vos tibi ad superiora Petri martyris carmina reserabit
dicens se multifacere illius iudicium candoremq; animi,
quod ex alijs non est expertus, tāquā ab hominibus inuidia & ma-
levolentia suffusis. deinde narrat, qua ratione atq; arte barbariam
profligauit. Quos tibi Vergilius carmen ex Bucolicis. que tibi qua-
tali reddam pro carmine dona. Martyr, id est, testis. alius sitq; ad no-
men Petri martyris, quasi futurus fuissest testis glorie Anto-
nij. Et candide iudex. appellantur autem candidi, qui non sunt in-
uidi: atq; e cōtrario nigri detractores & malevoli dicuntur. Fluris
feci, id est, maiori precio aestimavi. De me. de rebus meis. Mæoniis,
id est, Lidijs, vbi sunt Hermus & Pactolus flumij auriferi. Crasus
rex Lydorum ditissimus omnium fuit. Inauret, id est, auro impletat
Hor. vt te fortunæ riuis inauret. Tagus & Bethis flumina His-
paniae, que aurum quoq; à poetis in mare deuoluere dicuntur. Be-
this meus, id est, conterraneus mihi, quippe qui agru Nebrissem
abluit.

Nā quicunque alij nostro versantur in orbe
De grege Pierio: quos miserat ante disertos
Musa latina viros, partim carpsere labores
Conatusque meos precepitaque tradita partim
Inuidere mihi: sed pars contempsit utrumque.
At te candidius nihil est, nil doctius unquam
Pirene gelidos vidi transcedere saltus,
Romanos postquam ductores barbara proles
Expulit, & bello populos subiecit Iberos.

abluit. Mihi vni: id est, soli, ut quicquid auri deferunt sit meum.
Nam quicumque, sensus est, omnes alij sermonis latini professores,
qui ante hac ex Italia in Hispaniam venerunt, aut inuiderunt
me glorie: aut contempserunt me: tu solus sine inuidia & malitia
gnitate de rebus meis iudicasti. Nostro orbe, in Hispania. de grege
Pierio, id est, musarum, hoc est homines poeticae studiosi. Musa lati-
na, id est, sermonis latini peritos. Partim: quedam pars illorum.
Carpserunt, reprehenderunt. Labores & conatus, metonymia est
pro opera laborata, & que sum conatus scibere. Inuidere. citra
reprehensionem. Contempsit utrumque, id est, nihil fecit atque negles-
xit, reprehendere, & inuidere. Candidius, id est, nihil minus inuidia
& malevolentia suffusum. Pirene, nympha fuit ex cuius nomi-
ne Pyrenei dicti sunt montes, qui Galliam ab Hispania disiungunt.
Saltus gelidos niuibus candicantes, atque perinde frigidos. Barbara
proles scilicet Gotthi, genus hominum barbarum, & quod sermo-
nis latini reliquias obruit. Expulit Romanos ex Hispania. quam
septingentos circiter annos obtinuerant.

Ergo ego

Ego ego barbarie magni prope littora port⁹
 Quam vidisset refers: aut te vidisse putabas:
 Indixi bellum tyrrhena a sede protectus
 Cum primum in patriā redij: quā deniq^z visam
 Congressus fudi nostre^z ex orbe fugauit,
 Illa quidē magnis ducibus rem gessit: & omnes
 Hesperię populos victrix dicticne tenebat.
 Neue graui quoniam miseris exire liceret
 Seruitio: validas imponit mōnibus arces
 Sed prætoritas illi Salmantica sedes
 Præbuit: vnde viros partes dimittat in omnes:

Ergo ego. Quomodo barbariam fuderit fugaueritq; exponit. Ordo est. Ego profectus à sede Tyrrhena; id est ab Italia, cuius pars supra Romā ad meridiē versa Tyrrhenia antiquis temporibus dices batur: indixi bellum barbarie: quā refers te vidisse, aut putasti te videre, quod non videbas: idq; prope littora magni portus, qui aut est Almeria aut nō longe ab ea. Indixi inquā cum primū redij in partiam. Quā visam, id barbariā referendum est. Congressus, pugna cōmissa. Fudi & fugauit. Ex quo occupauit Hispaniam barbaria: prius narrat: deinde quomodo illā profigauit. Illa quidem barbaria. Gessit rem, administravit negotiū. Magnis ducibus, hominibus, qui videbantur præse ferre magnā doctrinę speciē: cum nihil seirent. Tedebat dictione, id est sub legibus & potestate sua, & vt exerceret iniqui ex arce dominione: muniri quedā loca, sed precipue Salmanticā. Ordo est. Imponit mōnibus, id est super populorū dorsum, Arces, ne subditis miseris liceret, aliquando exire ex grāni ser-

Oris qui rumpant: vacuent cultoribus agros:
Et spargant nostris a se data semina terris.
Hos ego palantes cupiens arceret: Minerua
Quae fauet ingenij: iussit secedere bello:
Consiliumque dedit, qua sit ratione gerendum.
Ipsa petenda tibi est tantorum causa malorum
Barbaries regni columen quae fixit in arce.
At velut Alcides peteret cum viribus hydram
Et crescens dano monstrum: non ante peremit
Guttura quam validis compressit fæua lacertis
Percipias tenues nanimam exhallare coegit:

uitio, ex Vergilio in Bucolicis. Neque enim seruitio me exire licebat.
Prætoricias sedes, id est domū regiā. Nam quia Prætores dicti sunt,
quod præirent honoribus: omisso Prætoris significatu, qui est rede
re uniuersi: suum ius. Præterium dicitur domus regis, & Prætoria
cohors, que regis custodie preposita est: & nauis præatoria, qua
rex vehitur. Ergo sedes prætorias, vel prætoricias, id est regales.
Dimittat, id est bellatores per diuersas partes mittat. Qui rumpat
ocia, id est pacem & bonas artes pacæ aliias. Cultoribus, sermonis
latini peritis. Semina dana à se, id est lollium, iuenā sterile, & que
frugibus nocent, & est metaphora frequens etiam in sacris literis.
Hos ego, scilicet duces barbarie. Palates, id est vagos & per totā
Hispaniā dispersos. Minerua, artiū dea & inuentrix, ideo ingenic
rum faatrix. Secedere bello, id est ab huiusmodi belli gerendi ratios
ne: qua nunquam potuisset cōponi & finiri. Ipsa petenda, verba sunt
Minerue. Ipsa barbaries, id est non duces, sed ipsa est petēda: quip
pe quib

Sic ipsas fauces: sic ipsum corripe guttū
 Alterius monstri: totoq; ex orbe fugato
 Ultra Sauromatas: aut extremos Garamantes
 Perge bonis auib; dubijs nec desice rebus:
 Nam te magna māmet iusti victoria belli.
 Dixit & ex oculis evanuit: Ast ego vires
 Qualescunq; meas contraxi protinus: & te
 (Nā rumor tulerat magni mihi nōmina Petri
 Martyris) absentem ad partes arcetere belli
 Cōmuni volui sed Gallia magna tenebat
 Te procul a patria: nostrisq; remotus ab oris.

pe quæ fuit causa tantoru; malorū. Columen. id est fundamentū &
 fiduciā regni sui. In arce Salmāticæ. Ac velut, exēplo probat sic eſ-
 se faciendū, q; quē admodū Hercules nihil proficibat singula capi-
 tum inuades, quo ad ipsum guttū quasi radice capitū cōpressit: sic
 tu cū ducibus barbarie nihil proficies, niſi ipsam oppresseris. Alcī-
 des, Hercules. Crescens dāno quia vno capite abſiſſo cōplura pul-
 lulabant. Per vias, tenues per poros & foramina illa subtilia, quia
 per guttū non poterat. Animā exhallare, expirare. Alterius mon-
 stri, scilicet barbarie, que est alterū monstrū. Ultra Sauromatas, lu-
 uenalis est. Aut extremos Garamātes. Verg. in Buco. Bonis auib;,
 id est auspicijs, quoniā ex auib; captabantur auspicia. Manet te, id
 est expetat, Vergili. inū est. Euanuit Minerua, quæ omnia hec dixe-
 rat. Quāliscunq; quāntūcunq; paruas, Contraxi, collegi. Et te. Ors-
 do est, & volui arcessere, id est vocare te absentē ad partes, id est,
 officium belli cōmuni, & per parenthesim dixit q; rumor tulerat

Non poteras et si cuperes succurrere amico.
Nuncia barbariae veuit fama illa coortes
Explicat: & ducib⁹ geminis duo cornua mādat
Bābaron a dextra leuaç⁹ a parte sole con
Prēficit. atq⁹ suas vires animosq⁹ monstrat.
Spectatrix aderat toto Salmantico muro
Matres atq⁹ viri pueri innuptæ puellæ:
Cum veni, vidi, vici, Marteç⁹ repulsa
Nostro vertit iter diuersas orbis in oras.
Vertit iter: nec post oculis est reddit a nostris.

nomina, id est fama tuā. Gallia magna, ubi eo tēpore eras, fama nūcia, q̄ ego aduentabā, illa explicat, educit & ordinat exercitū suū. Geminis ducibus duobus, quos statim nominat, Barbarismum à finistro cornu sollecismum à dextro. Suas vires, quasi ipsa in subsidio posita, nā sic diuidebatur exercitus in duo cornua & in subsidium. Spectatrix, expectas quasi ex sp̄ctaculo euentum rei. Matres. Vergilianum est. Veni, vidi, in pauca verba cōtrahit victoriā: vt' celeritas potius quā pugnā ostenderet, fuerunt autē illa tria verba in titulo triūphi Cēsaris de Mithridate rege Ponti. Veni, vidi, vici, in oras diuersas. s. in Aphricā, vt tu dixisti. Reddit, restituta ex Verg.

¶ F I N I S.

¶ Fue impresso en Aetequera, con Priuilegio Real,
y con licencia del Ordinario.

¶ Esta rassado por los Señores del Consejo Real en España a tres marauellos el pligo, y en las Islas de scto Domingo y Tierra firme a feys maruedis, y en nueua España y nuevo reyno d' Granada a ocho marauedis, y en las provincias del Peru a diez marauedis cada pligo.

meteu ſu.

el Evangelio de Mat

En illo tpe. Díxit Iesus turbis iudeis
Ego sum panis viuis. etce. Iohann
A Et acceperunt dixit el señor a la
los judios. yo soy
accedi: si alguno comier
ara sacerdote: y el pan q
es mi carne
os entre si dízied
ar este a comer su ca
s. Certifico os en vere
esta carne del hijo del
des. sangre: no aurey
que come mi car
el tiene vida pa
salvi postrmero.

En finad. *Epinicia:*
En diebus illis: q. e. est suo me si
domini: etc: Ezechiel: xxxvii: ca:
En aquillo dia: acerco q vino
mi mano ól señor y leuome e
ritu ól señor: y derome en medio de v
po q estauallenio de huesos de muer
leuome por en derredor óllos: y auí